

Διδακτική επίσκεψη στο Θέατρο Λαμπέτη – «Το Κύμα»

Τι μορφές έχει ο φασισμός σήμερα; Μπορεί να ξαναγεννηθεί, εξαλείφθηκε οριστικά ή μήπως υπάρχει ακόμη; Σε τι έχουμε σταματήσει να αντιδρούμε ως άνθρωποι κι ως κοινωνία; Πόσο έχουμε εξοικειωθεί με τη βία; Πόσο ελεύθερη είναι η σκέψη και η βούλησή μας;

Η θεατρική παράσταση «Το Κύμα» ανέδειξε τα παραπάνω ερωτήματα, καθώς και ποικίλες θεματικές προς συζήτηση, αντιμετωπίζοντας τον φασισμό, όχι μόνο ως μακρινό ιστορικό και κοινωνικό φαινόμενο, αλλά ως υπαρκτό ενδεχόμενο με διαφορετικές εκφάνσεις και μορφές.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του 1^{ου} Γυμνασίου Βριλησίων παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την εν λόγω θεατρική παράσταση, την Τετάρτη 11 Δεκεμβρίου 2024. Μέσω της παράστασης, δόθηκε η αφορμή για περαιτέρω προβληματισμό και γόνιμο αναστοχασμό σχετικά με την χειραγώγηση της ανθρώπινης σκέψης και την ετοιμότητά της να ενδώσει σε ναζιστικά κελεύσματα.

❖ Η θεατρική παράσταση

"Το Κύμα" βασίζεται σε ένα πραγματικό κοινωνικό πείραμα που πραγματοποιήθηκε το 1967 από τον Ρον Τζόουνς, καθηγητή πολιτικής ιστορίας σε Λύκειο της Καλιφόρνια, με αφορμή την ερώτηση μια μαθήτριας. Στην παράσταση, ένας μάλλον αντισυμβατικός καθηγητής ιστορίας, στο πλαίσιο ενός "πειράματος" που θα βοηθούσε να δοθούν κάποιες απαντήσεις στα αναπάντητα ερωτήματα των μαθητών πάνω στο φαινόμενο του φασισμού, οργανώνει τους μαθητές της τάξης του σύμφωνα με τα ναζιστικά πρότυπα. Το "διδακτικό" παιχνίδι ρόλων όμως, πάρα πολύ σύντομα, ξεφεύγει από τα όρια και τον έλεγχο, παγιδεύοντας όλους όσοι συμμετέχουν. Μόνο δύο μαθητές αναγνωρίζουν την τρομακτική ορμή του κύματος και συνειδητοποιούν ότι πρέπει να το σταματήσουν πριν να είναι πολύ αργά.

❖ Το πραγματικό πείραμα

Στην πραγματικότητα, ο καθηγητής Τζόουνς, σε μια προσπάθεια να εξηγήσει στους μαθητές του τους παράγοντες που ενισχύουν τη γένεση και την εγκαθίδρυση ολοκληρωτικών καθεστώτων και τους μηχανισμούς που τα στηρίζουν, ξεκίνησε ένα «πείραμα». Δοκίμασε να εφαρμόσει στην τάξη ένα αυστηρά οργανωμένο κίνημα με σκληρές ποινές, το οποίο διοικούσε αυταρχικά ο ίδιος. Η αίσθηση της συμμετοχής σε αυτό καλλιέργησε ένα κύμα υπέρμετρου ενθουσιασμού στους μαθητές του, στο σχολείο, αλλά και σε εκείνον τον ίδιο, όπως παραδέχτηκε αργότερα. Ο Τζόουνς ματαίωσε το πρόγραμμα την 5^η ημέρα επισημαίνοντας τις ομοιότητες με το κίνημα της νεολαίας των Ναζί και της φρίκης του πολέμου που προκάλεσαν.

